

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. H.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1719, Pardubice, **za účasti** 1) Z. A., 2) Ing. L. A., o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 5. 4. a 25. 4. 2004, sp. zn. 550/2003, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 Ca 49/2004, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoby zúčastněné **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 6. 2004, čj. O-61/167/2004, žalovaný zamítl odvolání Č. N., bytem B. 152, K., proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Královehradecký kraj, Katastrálního pracoviště Jičín (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 3. 2004, čj. OR-550/2003-604/6, o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a toto rozhodnutí současně potvrdil. Správní orgán prvního stupně uvedeným rozhodnutím zamítl návrh výše zmíněné odvolatelky na opravy chyb v katastrálním operátu; s neprovedením opravy chyby vyjádřil svůj nesouhlas i žalobce. Správní orgán prvního stupně rozhodl, že provedení opravy údajů v katastrálním operátu není důvodné, neboť zápis věcného břemene zřízeného podle smlouvy ze dne 10. 2. 1994, sp. zn. V1,3 239/1994 a podle smlouvy ze dne 18. 4. 1997, sp. zn. V3 1057/1997 byl proveden v souladu s těmito listinami.

Žalobou žalobce napadl pro nezákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2004, čj. O-61/167/2004, a brojil rovněž proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce

ze dne 5. 4. a dne 25. 4. 2004, sp. zn. 550/2003. Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 8. 11. 2004, č. j. 52 Ca 38/2004 - 18, podle § 39 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 5. 4. a 25. 4. 2004, sp. zn. 550/2003, vyloučil k samostatnému projednání pod sp. zn. 52 Ca 49/2004.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34, zamítl žalobu žalobce na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Soud uvedl, že žalovaný sice pochybil v posouzení běhu žalobcovy odvolací lhůty a v právním posouzení předčasně podaného odvolání žalobce, žalobu však neshledal důvodnou. Odvolání proti rozhodnutí podané žalobcem dříve, než mu bylo vlastní rozhodnutí oznámeno, ale později, než bylo napadené rozhodnutí vydáno, nemůže jít k tíži žalobce. Opravným prostředkem je třeba se zabývat, i když byl podán dříve, než začala běžet lhůta k jeho podání. Soud vyjádřil, že ač se žalovaný zabýval jiným než žalobcovým odvoláním, přičemž odvolání žalobce posuzoval jen jako vyjádření k odvolání podanému jiným účastníkem, nebyl tím žalovaný nečinný, nýbrž jednal a vydal rozhodnutí, jímž potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Pochybení žalovaného by bylo možné napadnout žalobou, což žalobce učinil. Vzhledem k tomu, že předmět řízení byl určen žalobou na ochranu proti nečinnosti, žalobcovo odvolání bylo projednáno jako vyjádření k odvolání jiného účastníka řízení a žalovaný vydal rozhodnutí, soud žalobu na ochranu proti nečinnosti jako nedůvodnou zamítl.

Včasnou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) výše uvedený rozsudek, stejně jako všechna krajským soudem vydaná rozhodnutí týkající se jeho žaloby, pro jeho prokazatelnou nesprávnost, nezákonnost a nicotnost, neboť jsou podle něj dány důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.

Jelikož podaná kasační stížnost vykazovala vady a nebyly splněny zákonné podmínky řízení, Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 12. 7. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 42, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů podle § 103 s. ř. s. ji podává, přičemž pouhý odkaz na příslušná ustanovení není dostačující. Soud dále vyzval stěžovatele k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a současně jej řádně poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad, resp. v případě neodstranění nedostatku podmínky řízení.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 12. 7. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 45, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Na základě žádosti stěžovatele o odklad lhůty k zaplacení poplatku krajský soud usnesením ze dne 24. 8. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 52, vyzval stěžovatele, aby v dodatečně stanovené lhůtě do 15. 9. 2005 zaplatil soudní poplatek. Usnesením ze dne 19. 10. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 56, krajský soud stěžovateli prodloužil lhůtu pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost uloženého shora uvedeným rozhodnutím, a to do tří dnů ode dne doručení usnesení ze dne 19. 10. 2005, č. j. 32 Ca 49/2004 - 56. Poté, co stěžovateli marně uplynula uvedená prodloužená lhůta pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost dne 5. 1. 2006, když mu usnesení bylo doručeno 2. 1. 2006 právní fikcí podle § 46 odst. 5 o. s. ř., Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, o zastavení řízení z důvodu nezaplaceného soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, podal stěžovatel včasnou kasační stížnost. V ní opětovně namítl prokazatelnou nesprávnost, nezákonnost ale i nicotnost usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, stejně jako všech dalších krajských soudem vydaných rozhodnutí týkajících se jeho žaloby. Konkrétně uvedl, že soudem označený žalovaný jako „Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Pardubicích“ nesporně neexistuje a stěžovatel jej takto v žalobě nikdy neoznačil. Námitku nicotnosti přitom podal již v předchozí kasační stížnosti směřující proti rozsudku krajského soudu ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34. Týmž podáním žalobce podal rovněž žalobu pro zmatečnost proti témuž shora uvedenému usnesení krajského soudu, stejně jako proti všem dosud vydaným rozhodnutím krajského soudu týkajících se jeho žaloby.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že chyba v psaní v označení žalovaného nečiní kasační stížností napadené rozhodnutí, ani jemu předcházející rozhodnutí krajského soudu, nicotnými nebo zmatečnými a proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže být věcně jednáno a odmítl ji z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že k tomu, aby se mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající usnesení krajského soudu ze dne 12. 1. 2006, je třeba, aby byly splněny procesní podmínky řízení o kasační stížnosti. Jednou z procesních podmínek je zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, kdy právní základ je dán § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 7 téhož zákona je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti, tedy podáním kasační stížnosti. Další z procesních podmínek je podle § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné zastoupení stěžovatele advokátem, nejedná-li se o zákonem stanovené výjimky. V obou případech se jedná o podmínky řízení, které musí splnit stěžovatel, role soudu je toliko pomocná a poučovací. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel byl po podání kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu ze dne 12. 1. 2006 o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost krajským soudem vyzván, aby zaplatil soudní poplatek ve stanovených lhůtách, a aby si zvolil advokáta, přičemž byl současně vyzván též k uvedení důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., podle nichž usnesení krajského soudu napadá. Toto usnesení krajského soudu ze dne 18. 3. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 73, obsahovalo rovněž řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění nedostatku podmínek řízení, resp. vad kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud dodává, že jednotlivé výzvy (usnesení) krajského soudu směřující k odstranění vad a splnění procesních podmínek řízení byly natolik konkrétní, že ani v jejich záhlaví jinak uvedený gramatický tvar označení žalovaného nezměnil identifikaci věci, ve které byly výzvy učiněny.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat z důvodů nesplnění podmínky řízení spočívající v nezastoupení stěžovatele advokátem. Kromě toho Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že kasační stížnost vykazovala neodstraněné vady, neboť v ní nebyly uvedeny důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s. ani rozsah přezkumu rozhodnutí krajského soudu.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. z důvodu nesplnění shora uvedených podmínek řízení, jejichž nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Osoby zúčastněné na řízení nemají v daném případě podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim vznikly náklady a není dán ani důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání jiných nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu